

TAJNÝ TEST NE/PŘÁTELSTVÍ PRO HLUPÁKY Z NATO. TROLIT NATO ZAČAL STALIN, DOKONČUJE PUTIN

- CZ24 News | 6. května 2022

RUSKO/USA: NATO vždy považovalo Rusko za svého nepřítele, což Moskva několikrát oficiálně potvrdila, Stalinem počínaje a Putinem konče. Tajemství vztahů s NATO, které odhalili, je jednoduché – čím silnější země, tím silnější mír a pokud Rusové projeví slabost – dojde k válce.

Ruský prezident Vladimir Putin v projevu k ruskému národu před zahájením vojenské speciální operace hovořil o tom, o čem „nikdy veřejně nemluví“. O tom, že v roce 2000 během návštěvy odcházejícího amerického prezidenta **Billa Clintona** v Moskvě se ho Putin zeptal: „*Jak bude Amerika reagovat na přijetí Ruska do NATO?*“

Nebudu prozrazovat všechny detaily toho rozhovoru,“ pokračoval prezident Ruska, „ale reakce na mou otázku navenek vypadala, řekněme, velmi zdrženlivě a jak Američané na tuto možnost skutečně zareagovali, je fakticky vidět na jejich praktických krocích ve vztahu k naší zemi. Je to otevřená podpora teroristů na Severním Kavkaze, ignorování našich požadavků a bezpečnostních obav z rozšiřování NATO, odstoupení od smlouvy o omezení systémů protiraketové obrany (ABM) a tak dále.

Proč? Protože podle slov Putina „nepotřebují tak velkou nezávislou zemi, jako je Rusko“.

V tom je odpověď na všechny otázky. Odtud pramení tradiční americká politika vůči Rusku. Odtud je postoj ke všem našim návrhům v oblasti bezpečnosti, dodal prezident.

Členové NATO, jak Putin přiznal, na ně (návrhy v oblasti bezpečnosti) „prostě ‚plivli‘ a dělali vše, co chtěli, co považovali za nutné, přičemž jednali „podle známého úsloví „pes štěká, ale karavana jde dál“, na což [Rusko nepřistoupilo, nikdy nesouhlasilo a nikdy souhlasit nebude](#).

Ve skutečnosti ruský prezident Putin veřejně hovořil o svém dotazu položený Clintonovi ohledně NATO dvakrát.

Poprvé se to stalo v roce 2017 v rozhovoru s americkým režisérem **Oliverem Stonem**:

Vzpomínám si na jedno z našich posledních setkání s prezidentem Clintonem, přijel do Moskvy. Během diskuse jsem řekl: podívejte se na takovou variantu, že Rusko vstoupí do NATO. Clinton odpověděl: Já nejsem proti. Ale celá delegace velmi znervózněla, řekl Putin v rozhovoru citovaném v Politiko.

Souhlasíte, že jsou zde důležité detaily – odcházející americký prezident, jak se ukázalo, nebyl proti a americká delegace – „velmi znervózněla“.

Proč Putin na toto téma upozornil Washington? Ze stejných důvodů, jako SSSR před i po smrti Stalina – aby se ujistil, že NATO stále považuje Moskvu za svého nepřítele.

7. května je – 68. výročí oficiálního odmítnutí USA, Británie a Francie členství SSSR v NATO.

Žádost Moskvy o členství byla testem Severoatlantické aliance. Stejně jako ospravedlnění před světovým společenstvím vlastních kroků k posílení bezpečnosti.

Připomeňme si dnes tento historický fakt ze vzdáleného roku 1954.

Trolit NATO začal Stalin

Ještě v roce 1951 na schůzce náměstků ministrů zahraničí **Andrej Gromyko** řekl, že pokud bude NATO namířeno proti německé agresi, Sovětský svaz by se chtěl stát členem. Toto prohlášení bylo zveřejněno v Pravdě. Sám Stalin v roce 1952 v rozhovoru s francouzským velvyslancem zavtipkoval, že pokud NATO založené v roce 1949 je mírumilovnou aliancí, pak by se k ní měl připojit i SSSR.

Ještě dříve, v roce 1949, sovětský ministr zahraničí **Andrej Vyšinskij** předložil Londýnu, aby jednal o účasti Moskvy v Západoevropské unii (ZEU). Tato vojenská struktura existovala od roku 1948 (Západní unie) do roku 2011 a byla prvním neúspěšným pokusem o vytvoření jednotných evropských ozbrojených sil. Ale to všechno byla vlastně dělostřelecká příprava.

Nóta ze dne 31. března 1954

Moskva si samozřejmě byla dobře vědoma okřídleného výroku prvního generálního tajemníka NATO Lorda **Hastingse Ismaye**, který geniálně formuloval význam NATO:

Držet Rusy mimo Evropu, Američany v Evropě a Němce pod kontrolou Evropy.

31. března 1954 se Moskva rozhodla tuto kombinaci rozbít nebo v každém případě kompromitovat.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Oficiální nota s žádostí o přijetí byla adresována předním členským zemím NATO – Spojeným státům, Británii a Francii. Konstatovalo se v ní, že „vláda SSSR nesdílěla a dodnes nesdílí názor o obranné povaze smlouvy“. V dokumentu bylo uvedeno, že „Severoatlantická smlouva je uzavřeným spojenectvím skupiny zemí“, že „ze všech hlavních mocností, které patřily do protihitlerovské koalice, tuto smlouvu nepodepsal pouze Sovětský svaz“, a proto NATO „nelze nepovažovat za agresivní pakt“ [namířený proti SSSR](#).

Dále v notě byl návrh řešení problému:

Organizace Severoatlantické smlouvy by mohla ztratit svůj agresivní charakter, pokud by zahrnovala všechny země účastníci se protihitlerovské koalice.

Závěr z výše uvedeného byl následující:

Vzhledem k tomu, že vlády Francie, Velké Británie a Spojených států deklarují své přání zmírnit světové napětí a podporovat věc míru, očekáváme, že budou příznivě vnímat akce, které by daly Severoatlantické smlouvě skutečně obranný charakter. ... V tom případě (tedy pokud se k ní připojí SSSR – pozn.) by Severoatlantická aliance přestala být uzavřeným vojenským sdružením států; byla by otevřena dalším evropským zemím, což spolu s vytvořením efektivního systému kolektivní bezpečnosti v Evropě by se stalo významnou pomocí při posilování světového míru.

Návrh Sovětského svazu byl win-win – politické dividendy Moskva získala jak v případě „ano“, tak v případě „ne“ od NATO. V memorandu doručeném 19. března 1954 ze Smolenského náměstí Předsednictvu ÚV KSSS stálo:

Ministerstvo zahraničí považuje za výhodné přistoupit k Severoatlantické smlouvě. Takové prohlášení by postavilo organizátory severoatlantického bloku do těžké pozice, zdůrazňovalo jeho domněle defenzivní charakter a to, že prý není namířen proti SSSR a zemím lidové demokracie.

Jak na SSSR reagoval Západ

A Západ musel ukázat svou pravou tvář.

Křičeli, že zrádná Moskva se pouze snaží podkopat alianci zevnitř, snaží se vrazit klín mezi USA a Evropu a potom ji „pohltit“, a proto si „nerealistická povaha návrhu nezaslouží diskusi“.

Přesto se 7. května 1954 objevilo oficiální odmítnutí s tímto zněním:

„Členové organizace sjednotili obranné prostředky, aby kolektivně zaručili bezpečnost, kterou nemohli zabezpečit individuálně tváří v tvář vojenské přesile Sovětského svazu, kterou dosáhl v Evropě od roku 1945, a která je zaměřená na Západ od expanze politických, ekonomických a vojenských systémů podléhajících jeho výhradní kontrole. Organizace Severoatlantické smlouvy má čistě obranný charakter. A SSSR jako člen aliance by mohl [vetovat jakékoli rozhodnutí](#), což by ohrozilo společný systém obrany“.

V závěru Rady NATO, který se objevil po ukončení projednávání sovětského návrhu, bylo uvedeno:

Podrobné prozkoumání důvodů žádosti potvrzuje závěr, že SSSR se snažil:

- a) postavit vojenskou moc na zákazu atomových zbraní, což by mu umožnilo udržet si vedoucí postavení v oblasti konvenčních zbraní;*
- b) zabránit účasti Německa na obraně Západu;*
- c) dezorganizovat NATO tím, že se stane členem.*

Proč to začalo?

NATO se začalo vymlouvat, což znamená, že prvního skutečného cíle Moskvy bylo dosaženo. Sovětské vedení se samozřejmě formálně „urazilo“, když nepustili SSSR do aliance, přičemž upozornilo na skutečnost, že Washington, Londýn a Paříž pouze verbálně „deklarují své přání podporovat uvolnění napětí v mezinárodních vztazích“.

Moskva obvinila USA a jejich evropské spojence z pokrytectví a agresivní politiky. To byl druhý, propagandistický cíl iniciativy Moskvy.

No a poté, co byla 9. května 1955 do NATO demonstrativně přijata SRN (Spolková republika Německo), 14. května 1955 vznikla Organizace Varšavské smlouvy (OVS), která kromě SSSR zahrnovala sedm evropských zemí.

Její jádro a vůdčí vojenská síla byla Sovětská armáda, i když armády NDR, Polska a Československa představovaly také impozantní sílu – [ne jako dnes](#). A nikdo neměl žádné námitky, proč se to stalo.

... Nepřijali jste nás do NATO a místo Sovětského svazu jste tam zatáhli SRN. Dobře, ale v tom případě dostanete naši odpověď. Považujete nás za nepřátele – tak prosím ...

Ospravedlnění vzniku Varšavské smlouvy bylo ve skutečnosti třetím cílem SSSR.

Co z toho plyne?

Mír v Evropě tak byl zachován ještě efektivněji, než kdyby se Moskvě v roce 1954 nějakým způsobem podařilo vstoupit do NATO. Byl zachován díky vojenské síle SSSR a jeho spojenců. Protože Varšavská smlouva byla silnější než NATO a sovětské tanky by se podle samotných členů NATO dokázaly během pár dní dostat k Atlantskému oceánu, rozdělit západní Evropu na dvě části a rychle tam rozdrtit odpor.

Ale protože to ve skutečnosti Moskva vůbec nepotřebovala, Evropa si užívala míru.

NATO se ze své strany „plotu“ neodvážilo strčit hlavu do „cizí zahrady“ ani během maďarských událostí v roce 1956, ani během „Pražského jara“ 1968, ani nepokojů v NDR v roce 1953, ani v Polsku v různých letech.

Ale když Varšavská smlouva zmizela, síly NATO si to vykompenzovaly na Jugoslávii.

Opakujeme tedy, že mír v poválečných desetiletích v Evropě není zásluhou NATO, ale důsledkem [rovnováhy sil \(narušené v souvislosti s rozpadem sovětského bloku\), mírumilovností SSSR](#).

To, co se nyní děje na Ukrajině, je nejjasnějším potvrzením agresivity NATO, které se rozhodlo odtamtud vzít Rusko pod krkem, což Moskva samozřejmě nemohla dopustit.

Pouze silné a sebevědomé Rusko, které ze západu nikdo a nic neohrožuje, je jedinou trvalou zárukou evropského míru. A v tom je tajemství vzorce empiricky získaného Stalinem a Putinem.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

ZDROJ: tsargrad.tv/articles/tajnaja-formula-nato-razgadku-nachal-stalin-zakonchil-putin_534683

Překlad: Janinna / [Pokec24.cz](https://pokec24.cz)